

1 číslo stojí len 2 hal.

Ročník II.

V Uh. Skalici. dňa 5. marca 1904.

Číslo 10.

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica Bežakova.

Osobny (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

VOJNA!!

K válečným udalostiam na ďalekom Východe.

Furia vojny, biedy, krve a smrti, vrhla medzi národy svoju hroznú pochodňu, vyhostila mier a pokoj z duší ľudských a zapálila v nich nenávisť, hnev, pomstu a krvoločnosť. Od časov mongolských a tatarských nikdy nehrozily národy asijské Europe tak, jako teraz. Aj vtedy keď panoval Béla IV. kráľ uhorský, porazili diví Asiaty najprv Rusko, a potom dovalili sa k nám k Šajave, a k Hostýnu. Vše obráteno bolo v puší!

I dnes hrozí žlté plemeno asijské, Činania, Japonci, a Korejci, počítujúce vyše 400 mill. hlav, nebezpečím kresťanstvu a kultúre. Rusko zadržuje svojou krvou tento mohutný prívál, a predsa všetci mu prajú porážku. . . . . Ale sotva stane sa tak, jako sa mnohým sníva.

Náš obrázok predstavuje na ľavo ruského cára Mikuláša, a na pravo japonského cisára, Mikado. Dolu jako Rus a Japonec merajú svoje sily.

Jako hospodárik?

Jako hospodárik? pýta sa každý roľník, sedliak, majiteľ pozemkov! Túto otázku vnučuje roľníkovi čas, pomery a terajšie zmenené okolnosti. Jako pracovať, aby sme vyžili, aby sme sa ubránili peknej konkurencii veľkého kapitálu, ohromných fabrik, pýta sa remeselník? a tiež sa predtým nepýtal, ale hrdo hlásil sa k svojmu stavu v svojich pevných baštách, v cechoch a žil dobre a spokojne, bieda a smrteľný boj o existenciu nútia ho teraz pýtať sa a obzerať sa po náprave.

Hospodárik treba tak, jako toho duch času vyžaduje. Kto sprotiví sa duchu času, utratí čo má a zahynie. Čo je duch času? To je smer, ktorým sa život človečenstva pohybuje a ubiera v pred. Na príklad: duch nového času stvoril železnice, keď by Rusi dovážali svoje vojsko len na vozoch cez Sibériu, porazili by tým sami seba preto, lebo Japonci majú parolode a železnice; keď vidíte v Trenčianskej oráť Slováka s dreveným pluhom, čo na to poviete? ten protiví sa duchu času a tento čas ho nemilosrdne ničí a chudák sedliak hynie a uteká do Ameriky. Pred duchom času netreba utekať, s tým sa musí človek spriatelíť a svoje živobytie prispôbiť. Duch času zničil cechy, dosť zle — ale duch času stvoril i stroje a rozličné nástroje k prevádzaniu remesla, postavil priemyselné školy — ale u nás nie, a preto je aj u nás výchova remeselníctva zaostalá a bieda medzi nimi veľká, nepochopili ducha času ani páni zákonodarcovia, ani úrady a remeselníci sami tiež nie, len jedon z týchto, keď by bol pohľad rozumom a bol mal srdce, mohli byť lepší — duch času priniesol z Anglie, Nemecka spolky, družstva výrobné, odpredajné a rozličné organizácie, podporné spolky pre zaopatrenie starobné.

Zdá sa, že nikto nemyslí na iných, nikto nemá smyslu pre biednych, utlačeních a pokleslých a že nikde nenie čitu a vôle pomôcť, poučiť a brániť statky opusteného ľudu. Ľudia, rozmýšľajte a uče sa z príkladov.

Duch času naučil sedliakov mliekariť, naučil mužov dojiť a kovy nosiť, naučil gazdiny vážiť si mlieka a jeho výrobkov, naučil ich počítvať, obetovať a spoločne pracovať za jedon cieľ.

A čomu všetkému nenaučí našich roľníkov v budúcnosti duch času, potreba a boj o sebaudržanie?

Diviť sa budete a neuveríte vlastným očiam. Naši predkovia by sa k nám nehlasili.

My sme tak nežili, jako vy včul — povedali by. — My žijeme tak, aby sme ďalej žiť mohli, znela by naša oprávnená odpoveď...

Porozumenie duchu času ratuje nás a priniesie zdar našim prácam a námaham.

Ľudia, rozumejte a rozumno sa divajte.

Obchod a náboženstvo. *)

„My sme už opätne poukázali na pôsobenie takrečených „kresťanských“ potravných spolkov, na jichžto čele stojí obyčajne duchovný obce, ktorý nielen že s jeho rúchom kňazským sa nesrovnávajúci predaj tovaru zaopatruje, ale spolu i nenávisť oproti iným kupcom káže, ktorých to nešťastie potkalo — v inom náboženstve prist na svet. Obchod je obchod, myslia si duchovní páni, a keď už Boh jednomu ten obchod daroval, tak vo vyberaní prostriedkov k určenému cieľu nemusi byť vyberavým. „Kresťanské“ spolky v tomto ohľade sú vôbec jednaké. Ale nikde nepanujú tak pohoršlivé po-

*) Neues Politisches Volksblatt Bpest VI. Aradi utoza 8. vo febr. 26. čísle:

mery, ako v obci Búr Sv. Mikulášskej, v Prešporskej stolici. Jedon tamejší čítateľ nám píše o tom nasledujúce pekné veci:

Co si kaplán a učiteľ tamejších kat. ľudových škôl — ktorí patričný spolok vedú — dovolia v huškani (an konfessioneller Verheltzung) proti inej konfessii, je vskutku bezhraničná bezočivosť. Učiteľ čo najprisnejšie zakazuje deťom kupovať u židov, ponevác tam by boli oklamani. Kaplán opäť svojho znamenitého kupeckého soka dobre prelicitoval. V tieto dni bol zavolaný k jednej nemocnej sedliačke, aby jej poskytnul náboženskej potechy. Miesto ale, sta pastier duchovný — že by bol nemocnej útechy podal, ospil sa surovo na ňu: prečo že nekupuje v spolku? Keď ale ťažko chorá žena medzi stonaním jemu riekla, žeby ona rada kupovať v spolku, tam ale jej na veru nedajú nič, kým židák nikdy nepoše jej dieťa na prázdno, keď ho aj bez peňazi pošle pre ocot, petrolej a iné, a on — židák má nad ňou slutovanie:

Zahrzyl sa kaplán vo rty, a čo najrýchlejšie ztratil sa z pozaposteľe nemocnej ženy. Opravdu krásne uskutočnenie to kresťanskej lásky k bližnému.

Kým v susedných obciach spolky potravné riastly ako huby po daždi a len ešte na Búroch nebolo spolku, to sme židákovi boli múdrymi páni. Mne aj priali faru tú najlepšiu v patronáte, pravda, čím skôr, aby spolku u nás vôbec nebolo. Vie celý svet, že my sme boli už tí poslední v otváraní potravných spolku, že sme boli obkľúčení sta ružovým vencem zôkol vôkol potravnými spolkami, že sme už ani my nemohli ostať pozadu, to uznávali židáci sami. Táto naša opozdilosť bárs nediala sa k vôli židom, bo vie ct. čítateľstvo o našich sťažobách, ale predsa len to bolo po chuti našim židákovi. My sme sa chystali ku spolku už pred viac rokami a sbierali peniaze. Kým sme nemali zabezpečení 6000 korún, ani sme sa úradne nepúšťali do veci.

Ešte keď som dal vyučiť našich chlapcov za kupcov, dobre sa smiali oni, že vraj tu jakživ nebudú kupci chlapeci, bo ľud majú oni za sebou I nedávno, keď sme horko-ťažko sbierali peniaze, pod kožou sa rehotali, že nebudeme zo spolkovkej múky ješť koláčov: Ale sa prerátali. Akonáhle sme otvorili potravný sklep, ľud sa hrnul ako včeličky do úla, aby si svoje mozole skladali vo spolku; a židáci zaraz sa zarazili, že sa tu raz prerátali: A spolok ide svojou cestou a jestvuje i vzdor špinavej konkurencii židov. Dávajú pod škodou jedno-druhého, len aby ľud odvedli od spolku. Zemle jakživ neboli tak lacné — bárs múka dražie — ako teraz, keď sme si zavolali kresť. pekára; bo židák nechcel sa s nami dať do reči, že on nemá času pre nás piecť. Teraz majú ľudia u židáka 11-12 zemli čerstvých 13-15 tvrdých za 20 hal. tak že kresťan pekár dosiaľ pod škodou pracuje bárs mu predáva spolok všetko bez rabattu. Komu by napadlo odhovárať ľudí, aby nebrali lacno, keď im dávajú? Jak pozhňávajú spolok i tí, čo u židákov berú, že než bolo v spolku tak lacno nepredávali nič. Nuž majte si lacno! veď kto nenie členom spolku to i tak znamená, že nemieni u nás kupovať! Žebych nebol za spolok, to netajim. Veď bych jednal proti sebe. Ale žebych huškal proti židom to je podlé osočovanie. Mám tolko duchapritomnosti, že sa nedopustím dačoho takého. Ba keď je reč o spolku, ja sa vyprávam len o nás, o svej pomoci, o spojených silách, a nikdy ne spomeniem nám neprajných židovských kupcov, iba tovar, keď som k tomu vyzvaný. Keď mi aj volakto spomenie židáka: to je mojím heslom a to poviem každému: „čo nás po nich, my sa len staráme o seba samých.“ Keď nespomínam inde židáka, to bych mal za rozum, abych to robil v mojich kňazských povinnostiach! A tuto vykuká ohromná bezočivosť marmarošských kazárov: zdrapíť si do kňaza priam s tej stránky, kde by sa on i tak brániť nemohol, Ale až by došlo na lámanie chleba, moji voriaci si zastanú svoje a nedovolia, aby sa po dobrom mene ich duchovného, pod rúškom dopisovateľa zahalený kazár šliapal. Tam u toho nemocného bolo zien viac, čo sa snami modlili, a tí dosvedčia bezzákladnosť lživého osočovania. Veriaci teraz len vidia, kto je priateľ ľudu, a kto bol vždy proti nemu; a preto sa dopisovateľ kazárskych novin prerátal znovu so svojim článkom a priam protivnú náladu spôsobil u nášho obecnstva, než mienil; bo jeho ľuďaniny teraz v „Pokroku“ budú čítať a uvidia na jakú je schopný jeden človek ktorý už dô-

veru ľudu utratil i v mene tiež lžive napadnutého kupeckého soka toto osvedčenie podáva bur. sv. mikulášsky kaplán.

Kupujte v potravnom spolku!

Noviny z blízka i z ďaleka.

(Dopisy).

— Z Oravy. Tie naše biedy. *Že my vždy len žalovať a sťažovať si musíme na tú našu povestnú biedu oravskú! My oravci ešte vari nikdy sme neboli v tom položení, aby sme mohli boli povedať: Chvala Bohu, dobre nám je! Toho každodenného chlebsčka, nech je úrodný, lebo neúrodný rok, len nemáme nadostač. Z roka na rok hynie nám i tá malá úrodnosť pola nášho, vždy častejšie privaly a povodne sberajú ju. Hospodárstvo klesne, chov dobytky a oviec umenšuje sa.

V nedávnej minulosti chybujúci chlebič doniesli naši kupci-plátenici z Dolnej zemi, robotníci z Pešte a z iných väčších miest. Dnes plátenictvo je na kraji úpadku, a vo veľkých mestách je na tisíce robotníkov bez práce. Nuž utisnuti Oravci idú hľadať výživu — ktorú im vlastná a rodná zem neposkytne — tu do cudziny, za more! Ľud hynie sa hrnie, na stá ich ide z Oravy ročíte do Ameriky, práceschopné, zdravé raky idú preč. Koľká to ztrata pre Oravcov, počítajte pre krajinu! Jaké budú následky toho vystahovalctva?

Oj, o tom už rozmýšľaly múdre a smerodajné hlavy, k tomu ako by povolani vlastenci a otcovia vlasti. Aj vynašli spôsob zadržania utekajúceho ľudu v krajine. A viete aký? Nuž vy, milí čítatelia zaiste myslíte si, že tí dobrí otcovia vlasti ponajprv snížili daň v Orave, ba i v horných stoliciach pomerne priveľkú: že kde ľud nemôže vyžiť z hospodárstva, — ako my tu v Orave — vystavia nám dielne (fabriky), v ktorých ľud bude zamestnaný a zarobí si niečo; že na pr. v Orave založili a založia priemyselnú, gazdovskú, alebo gazdinskú školu, kde by sa naša mládež v svojej materskej reči naučila niečomu a vzdelala sa praktickým vedomostiam atď. Nuž milí moji z toho všetkého ani zbla nám neurobili, v tom ohľade neurobili nič ani v iných stoliciach na Horniakoch, nie to ešte v Orave. Ale urobili zákon, že kto môže ísť a kto nie do sveta, koho majú chytiť a vrátiť žandári nazpät: kto má dostať pas atď. Ba istý vysokopostavený a osvietený pán vyriekol tú múdrosť, že ľud slovenský — teda i oravský — preto nemôže vyžiť v Uhorsku a prinútený je utekať do Ameriky, lebo že nevie maďarsky. Nuž, vraj, treba mu dať príležitosť osvojiť si tú ľubozvučnú reč, teda v škole len maďarsky vyučovať, v kostole tiež tak kázaf, modliť sa a spievať a ľud potom vybídne z biedy a ostane nasýtený a blažený vo svojej vlasti!

Nuž nám v Orave pomáhajú k výžive. Vystavili nám železnicu, ktorá nám znamenite pomohla — zadziť sa! Veď uznávame, že železnica je neoceniteľná pri pozdvíhnutí priemyslu, kupectva, premávky, ale keď už našim furmanom skrz ňu odpadnul zárobok, aspoň keby nám ju boli bez našich groší vystavili, nie ešte zvaliť toľkú ťažku na obce.

No ja nechcel som písať ani o železnici, dost majú s ňou, keď že vždy ide dolu s brehu do vody, ani o maďarskom spievaní, ale chcem poukázaf na tie naše biedy hospodárske a iné. Chceme vám, milí čítatelia, povedať, prečo nám dávnejšie bolo lepšie — dobre nám nikdy nebolo, Orava vždy bola boľavá — ako teraz.

(Pokračovanie)

— Od nás. — Hovorila: kto mástí, ten jede, ja však musím mnoho jazdiť, aby som mala čím si omastiť. Najradšie cestujem po Slovensku. Slováci hrdošia sa, ako Adam a na Slovensku vedľa veľkého a mínia — je tisícera bieda a žobrota. Vedľa prepychu kazárov z mozoľov kresťana-remeselníka a delníka slovenského — bieda a hlad slovenského ľudu! Bieda, hlad a život bielych otrokov. Tak ďaleko to došlo, že brat bratrovi neverí, brat bratrovi po rode a viere neverí, ale lžie ešte korbáč svojho — kazarského pána. Za judášsky groš

*Liptovsko-oravské Noviny číslo 8.

zapredá tak mnohý svoje presvedčenie, všetko zapredá — Icikovi. O, ľudia, slovenskí ľudia, kresťania, máte pre Boha cit ešte pre právo a spravodlivosť? Čo nám osožia schôdzky, kruhy a na tých schôdzkach reči, usnesenia, či resolúcie sebe pádnejšie a ohnivejšie, keď je to len — na schôdzke a na papieri! V kruhoch, spolkoch brinkáte ostrohami bojovne ako husári a po schôdzke? Chodíte pekne potíchu — v papučkách? To je tá všetka terajšia národná hrdosť! To je potom: „svoj k svojmu“? Kazár sa smeje a má u nás vždy svoj „šábes“ a my vždycky všedný deň, i vo sviatok! Slováci! držíme pospolu!!! *Anička Kozruchových.*

— **Holič.** Blahorodený pane redaktor! Veľmi sa teším tomu, že sa mi príležitosť naskytla do vášho, od ľudu obľúbeného „Pokroku“ pár riadkov napísať, ktoré obsahujú odpoveď na dopis „Blížného“, v čísle 9. uverejnenom.

Pane Blížny! Vy ste veľmi krivý — v pravde, lebo tejto nezodpovedá váš dopis:

Že som ja toho občana nútil, aby si hneď peniaze za pohrab obstaral, lebo, že ináč ani kríž mu nedám vyniesť.

Že ja túto vlastnosť nemám, to môže každý poriadny a spravodlivý občan dosvedčiť, ktorý v pohrabných záležitostiach so mnou potyk mal. Že som nenie nemilosrdný, to svedčí tá značná reštancia za chudobné pohraby, skrz ktoré som ešte nikdy nikoho nezaľoval. Môžem ubezpečiť aj pána Blížného, že aj on raz zavre oči na večnosť, bezplatne mu skvostný pohrab odbavím v prospech obecnstva, aby toto viac nebolo nutené také bláznivé huby v jeho dopisoch čítať.

Pravde zodpovedá ale to, že moja manželka po vypršanom termíne, za 3 dni skrz chlapca upozornila dlžníka, aby svojej povinnosti zadost učinil. — Toto sa stalo bez môjho vedomia.

Na druhý deň došiel dlžník platiť, ale nie so skormúteným srdcom, ale s veľkým krikom, prasknúc peniaze na stôl s tymito slovami:

Čo poslali ku mne! veď ja neutiečim z Holiča; oni skôr utečú odtiaľto.

Ja dúfam, pán Blížny, že aj vaša lepšia polovička by toto bez slova do vrečka nevstrčila, ale aj tá by mi bola pár zaslúžených slov povedala. Šťastie toho občana, že som ja nebol doma, lebo skrz jeho neslušný príchod, bol by obsiahnul neslušný východ.

Čo sa mojich privatných vecí v Skalici týče, do tých sa rozumný človek nezamieša, ale len blbý.

Z tohoto vidíte pán Blížny, že ste nespravodlivosť pisali. Ja viem, že vy si svoju odpoveď vznámost nevezmete, bo vy sa toho starého porekadla držíte, že:

keď komár somára uštipnul,
ten ani len hlavou nepohnul.

F. N.

— **Z Urmina.** Otený pán redaktor! Ten dopis z Urmina o našom roľníckom báte a o Netákovskej šenkovni, všetkým sa nám ľúbil. Ale hneď sa našiel jeden medzi nami, meno jeho známe, ale ho nezradíme, ktorý ten „Pokrok“ hneď zanesol svojmu najlepšiemu priateľovi, miláčikovi Netákovovi. Nehneváme sa za to na neho, aspoň vieme, ktorý drží s nami a ktorý nie. Pán Neták sa strašne nahneval, že sme jeho pálenku pomenovali čertovicou a jeho šenkovňu smradľavu. Jako keď by sme nemali pravdu. Aby preukázal, že jeho pálenka veru nenie čertovica, vo svojom hneve sám s nej pár deci naraz vysmolil. Ale ani to nebolo dosť, hovoril, toho, že kto to pisal, má šlak trafiť a potom vyhrožoval sa, že keď jeho šenkovňa je smradľavá, on od nej veru dane nebude platiť, keď aj pán notárius k nemu príde. Nevieme, či mu od seba prišla taká múdra my-

šlienka, lebo mu ju pán Boh dal, ale to by bolo pre Urmin najväčšie šťastie, keď by neohcel dane platiť. Lebo vtedy by sa mu kréma zavrela a Urmin od veľkého nešťastia by bol oslobodený. Keď by sa len ohcel tak vypomstiť a tej dane neplatiť, za to mnohé urmínske ženy by mu boly najpovdačnejšie, ešte by sa aj za neho pomodlili, že na takú dobrú myšlienku prišiel. Že jeho nápoj veru nenie andeľský a kréma voňavá, to tiež najlepšie tie ženy urmínske by vedely dokázať, ktorých mužovia o pol noci prídu odtiaľ s takým nebeským spevom a s takou vôňou, že od nej musia z domu pútekať a až keď tá vôňa vyvetrila sa, potom opovázia sa navrátiť. Dal by pán Boh, aby sa pán Neták tak čím skorej nad nami vypomstil, a tej dane neplatiť.

Jeden urmínčan.

Svoj k svojmu a vždy dľa pravdy!!!

Drobné zprávy.

— **Oprava a odvolanie.** V minuloročnom 3. čísle nášho „Pokroku“ uverejnili sme zpravu nášho senického zpravodajcu o tom, že pp. Adolf Laufer a Viktor Salis údajne dopustili sa nemravného skutku na břeške Anne Hízovej. Tito páni žiadali od nás hneď vtedy odvolanie; ktoré sme im aj do výhľadu postavili akonáhle jejich záležitosť bude v jejich prospech riešená. Majúc vedomosť o tom, že menovaní páni Adolf Laufer a Viktor Salis sú tej obžaloby pravo- platne oslobodení a tak zo skutku im pripisovaného očistení; ochotne vyhovujeme jejich žiadosti, zpravu našu v celom obsahu jako bezzákladnú odvolávame a týmto našim verejným odvolaním im dávame od nás žiadané a príslušné zadosťučinenie, s výrazom nášho pohlavania. Redakcia.

— **Prvý slovenský šachový turnaj v Tisovci,** o ktorom písali sme v jednom s predošlých čísiel, dokončený bol priateľským večierkom v miestnosťach „Čit. spolku“, dňa 21. februára. Poriadateľ p. Št. Daxner uvítal srdečnými slovami nielen účastníkov turnaju, ale i ostatných početných hostov. — V krátkej, ale dobre premyslenej reči vyzdvihol význam šachovej hry a porovnal dnešný počet šachistov v Tisovci, s počtom pred 30 rokami — keď boli v celom meste len dvaja. — Za tým prečítaný bol výsledok turnaja, ktorý je nasledujúci: z pomedzi 20 hier vyhrali pl. t. pp. Dr. Samuel Daxner 19, Štefan Daxner 18 (1 remis), Ivan Daxner 18, Ján Hudec 14, Štefan Dianiška 13, Ľudvík Clementis 12, Emil Pekar 11, Ján Uram 11, Ján Kraus 11, Ferko Galát 11, Emerich Manica 10, Ján Zajac 10, Pavel Kuchta 8, Gust. Dianiška 8, Karol Čipka 7, Samo Kraus 7, Ľud. Kuchta 7, Karol Viest 7, Samo Kriška 3, Viktor Štempel 2, Ján Ferienčík 2. — Po prečítaní výsledku dostal každý z účastníkov, čo rozpomienku na tento turnaj, 1—2 knižky, ktoré ku tomu cieľu darovali pp. Dr. S. Daxner, Ivan Daxner a E. Clementis.

Na koniec p. Dr. S. Daxner priviedol všetkých prítomných do veselej nálady prednesením humoristickej „šachistickej“ rozprávky, pri ktorej za dobrú pol hodinu nevychodil nikto zo smiechu.

Voľná, priateľská, nenutená zábava trvala ďaleko cez pol noc.

Na zdar budúcemu turnaju!!

K láskavému povšimnutiu!

Knihtlačiareň J. Teslika v Uh. Skalici bude vydávať 25. marcom počínajúc najmenej raz v mesiaci knižičky pre mládež v cene 10—30 halierov. Knižičky tieto budú obsahovať pútavé zábavné čítanie, ktoré bude slúžiť našej mládeži čo povzbudzovanie k ďalšiemu čítaniu.

Kto prečíta tento podivný nápis:

J. Ani. C. Kosu. Haiko. — Po. V. Edz. Mive. R. Ne.
Ciz. Emas. U. Prim. Ne. — S. R. Dec. Koke. M. Ne.

Nezúfaj. — Nikdy, nikdy, nikdy nesmieš ztratit hlavu. Leží-li sa ti zle na ľavom boku, prevaľ sa na pravý (Gorkij) Náš národ nepotrebuje fňukavých a stonajúcich ľudí. Nauč sa slzy potlačiť. Potlačíš-li slzy, máš v moci srdce, a srdce je kľúč k životu. Buď mužný, pevný, tvrdý jako oceľ. Kto zúfa, upadá, klesá a pochováva sa za živa.

BESEDNICA.

Ešte ničoho nepozoruješ?

Mladý Jozef Ledvinka je veru poriadny a statočný šuhaj, ale haneblivý ani k vypovedaniu. Veronka Pamiškova velice sa mu ľúbila a rád by ju bol mal za ženu. Ale práve si myslel na to, aby jej to povedal, ale k tomu nedostávalo sa mu smelosti. Aby našiel snádnejšiu príležitosť zdôveriť sa Veronke a aby svoje city a lásku srdca odovzdať a spýtať sa jej, jestli by chcela sa stať jeho ženou; išiel do toho mestečka na jarmok kúpiť kravu, aby Veronke svoje city vyjadriť mohol; Jozef kravu kúpil, pri čom sa aj s Veronkou sišiel a rozprával sa s ňou, ale o ničom inšom, len o krave, ale aby svoju lásku jej bol vyzradil, zase sa mu nedostalo smelosti. Za týždeň chcel zase zkusiť šťastie, zase išiel do mestečka na trh a kúpil druhú kravu — a keď sa s Veronkou sišiel, zase rozprával len o krave, a nie o láske! Na tretí týždeň nevodilo sa mu lepšie, lebo kúpil aj tretiu kravu a tú obtížnu otázku z úst von dostať nemohol. Išiel tedy aj po štvrté, kúpil aj štvrtú kravu, keď sa s ňou domov vracal, zbadal Veronku, pravil k Veronke: Hľač, Veronko, viedem už štvrtú kravu z mestečka a či ešte ničoho nepozoruješ? Veronka sa srdečne zasmiala na neho, že mu jeho tvár žiarila radostou. Tu nadobudnul Jozef smelosti a počať o láske vypravovať a jako vypravovať? Jako nejaký starý advokát. A tak za štyri týždne viedol sa už Jozefko s Veronkou od oltára.

Preložil

Karol Škvára.

Červenú datelinu

dva razy čistenú na najnov. strojoch s elekt. silou, zkušobným úradom a dokladom uznanú, že je od zezuliny čistá; najlepšie semeno, plesku, malého zrna, prídavkov atď, pozbavenú, doporučujem z Prahy za hotové:

- Dvojkosné pohorské semeno 100 kg. za K 144, 1 kg. K 1-60.
  - Štyrská dvojkosná datelina, pôvodné semeno, 100 kg. za K 152, 1 kg. 1-60
  - Lucernu (vojtešku) pravú francúz. z Provence, hrubozrnú, so zárukou, že je čistá od hubilenu, úradne uznané vrecá 100 kg. za K 156, 1 kg. K 1-80.
  - franc z Poitu, zezuliny pozbav. I. jak, 100 kg. za K 148, 1 kg. K 1-70.
  - domáciu, české, moravské lebo uhor. semá, bez prídavkov, 100 kg. za K 140, 1 kg K 1-60.
  - Ligrus jednokosnú, 100 kg. K 34, 1 kg. 40 hal.
  - dvojkosnú franc. 110 kg. K 44, 1 kg. 50 hal.
  - Smiešané lučné tráviny, ku základ. stálych dvojkosných lúk, najvýnos. krmne sladké vysoké tráviny, rýchlo rastúcej, smiešanina zostaví sa dľa popisu pôdy, 100 kg. za K 80, 1 kg. K 1-—.
  - Krmne repy. Mamutku, červ. obr. dlhá, Mamutku franc. ružovú, bielu, žltú, 100 kg. za K 60—62, 1 kg. 80 hal.
  - Eckendorfsku valcovitú, zlepš. žltú lebo červenú, 100 kg. za K 70—74, 1 kg. 90 hal.
  - Ovos Non plus ultra, výborný odrod, 100 kg. za K 26, 1 kg. 40 hal.
  - dánsky obrovský z Sigova, ranný znamenitý druh, 100 kg. za K 26, 1 kg. 40 hal.
- jako aj všetky ostatné druhy semien pre poľné, zahradné a lesné hospodárstvo, doporučuje

Jindřich Vaněk v Prahe,

semenársky veľkoobchod a pestovanie semien.
Václavské námestie číslo 13. „u zlaté husy“.
Cenníky, dotazy a vzorky zasiela vďačne zdarma.

Každá sporivá gazdina
používa

KOLINSKEJ

Kávovej Prísady SO SOKOLOM

a docieli tým výdatnej, chutnej a pekne
zbarvenej kávy.

Továrny: v Koline a v Prostejove. (Morava.)

Jedna domáca váha zdarma!!

Pri báječne ľavých cenách rozosielať z môjho bohate zásobného a svetoznámeho skladu, všeobecne obľúbené

mexické strieborné zbožie,

a sice:

- 6 kusov stolových nožov z mexického striebra,
- 6 " vidličiek z mexického striebra
- 6 " lžičiek z mexického striebra
- 12 " zvláštnych dessertných nožov
- 6 " zvláštnych dessertných vidličiek
- 1 polievkovú lžičku z mex. striebra
- 1 mliečnu
- 2 elegantné salonné svietniky

16 kusov, všetko spolu len za 6 zl. 10 kr.

Závod roľnícky!

Prvá moravská roľnícka továreň akciová na sústrednené hnojivá a lučebniny v PREROVE, odporúča suché a jemno mleté

umelé hnojivá

rôznych druhov, všetko zaručeného obsahu, za veľmi ľavé ceny a výhodných podmienok.

Pri objednávkach vagonových určujeme zvlášte ľavé ceny.

Superfosfáty

pod 16% kyseliny fosforečné rozpustnej nevyrábame.

Priamy dovoz chilského liadku.
Voľný predaj Strassfurtského kaimitu.

Mydlo "Palacký"

je najlepším českým výrobokom.

Práca ľahká účinnok prekvapujúci!

Prádo biele ako sníh!

Ján Vilímek,
továrň na mydla v LIPNIKU, nad Bečvou. (Morava.)

Každý objednatel mimo toho obdrží, ako odmenu, jednu presne do 12 1/2 kg. vázianu domácu váhu úplne zdarma. Mexické striebro je biely kov, za jeho trvanosť a zvláštnu jakosť ručím 25-ročnou zárukou. Rozosielenie prevádzam, buď pri predbežnom doposlaní peňažného obnosu alebo dobierkou z môjho európejského skladišťa.

Za 3 zl. 40 kr. dobierkou zašlem jeden 90 cm široký kus spišského plátna na 6 mužských alebo ženských košiel, výbornej jakosti 5-ročnou zárukou; mnohé uznané a po ruke.

Za 4 zl. 50 kr. dobierkou zašlem 3 m. modernej látky, na jeden elegantný mužský oblek. Farba dľa ľúbosti.

Za 5 korún zašlem 4 1/2 kg. (50 kusov) slabšej jakosti šperkového mydla, rozličnej farby, jako: ružovej, lalijovej, rezervovej, mliečnej, fialkovej, resedovej, jasminovej a konvalinkovej posbierané.

Pri predbežnom doposlaní peňažného obnosu alebo dobierkou, zasiela:

Jozef Denker,
centrálny obch. dom.
Budapešť, Hernád uteza 54.

Kto zamýšľa cestovať do

AMERIKY

nech sa obráti k slovenskej firme:

KAREŠ & STOCKÝ

v BREMEN Bahnhofstrasse 29.

Firma táto: 1. obcuje s cestovateľmi v ich materskej reči. 2. preplavuje cestovateľov len s najlepšimi rýchlymi parolodami; 3. pozná všetky okolnosti a môže každému dať dôkladné vysvetlenie. 4. Pozná zákony americké a môže poučiť cestovateľov, ako sa majú chovať, aby svojho cieľa v Amerike bez prekážok došli a aby svoje groše na cestu márne nevydávaly.

pre poučenie k ceste, ktoré každý dostane darmo, píšete jedine firme:

KAREŠ A STOCKÝ V BREMEN
v BAHNHOFSTRASSE 29.

Do Šaštína a okolia!

Dávam všetkým cteným pánom občanom za známost, že som svoj

širačnický závod,

založený r. 1881. od 1. nov. t. r. presťahoval ku kláštoru naproti sv. Trojici (do prostredného zeleného krámu), a prosím ctených pánov odberateľov o ďalšiu dôveru a budem sa usilovať vždy s dobrým zbožím poslúžiť.

S úctou oddaný
Ferdinand Saitz,
širačnický majster.

Vzorky zdarma!   Firma kresťanská!

Lodenové sukne,

polovlnené rôznych bariet, 1 kus 65-70 kr.

100 kusov 60-65 zl.,

detské sukienky 20 kr.

dobierkou zasiela:

I. Česká výroba a vývoz sukni lodenových

Adolfa Jelinka

v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)

Nehodiaci sa tovar buď vymením alebo vezmem späť a peniaze vrátim!!

Každá nespokojnosť vylúčená!!

Kovárske náčinie,

s veľkým cylindrovým meчом

je na predaj.

V Holiči, Pánska ulica čis. 22.

KANEČI!!

8-mesačný, veľmi dobrej slachty je na predaj.

Engelbert Pinkalský, v Uh. Skalici.

DVA VOZY

jeden pre kravy, 46 kgr. ťažké osy, druhý pre kone alebo voly, 55 kgr. ťažké osy, predá alebo vymeni za staré, dľa ľúbosti

Ant. Velehrach, kolár v Holiči.

Vrádištská ulica.